

σκαλί πιο πάνω, έστω και σιαρφαλώνοντας πάνω στο γείτονα

)-να λοιπόν γιατί δέν γελάνε, εσκέφτηκε μεκάποια θλίψη. Γιατί θέλουν

ολο και περισσότερα. ~~ΧΧΧΧΧΧΧΧ~~ Γεμίζει το μιλό τους με αγωνιώδεις
σ τόχους και δέν μένει χώρος γιαλίγο χρούμορ.

Γυρισε στο σπιτι του μελαγχολικός. Για να γελάσεις πρεπει νάχεις παρές,
δέν μπορείς να γελάς μόνος.

Ο κύριος Αριστείδης συνέχισε να βασανίζεται με το ερώτημα, πώς να κάνουμ
τον κόσμο να μάθει να γελά. Στο μεταξύ ο ίδιος έγινε άκεφος και σπεφτικός.
Εχασε μάλιστα και το ενδιαφέρον του για ότι γινόταν γύρω του. Να, για παράδειγμα
όλοι στο γραφείο, στη λέσχη και στη γειτονιά του είχαν αρχίσει να προσανατολίζ
ζονται περίπου τι θα ψηφίσουν στις επόμενες εκλογές. Εκείνος τίποτα, αμέτοχο
Κι όταν έρχονταν στο σπιτι οι διάφοροι υπήφιοι η οι άνθρωποι τους για να τον
πέισουν να ψηφίσει τον δικό τους, τους ρωτούσε: Μεσα στο πρόγραμμα σας έχετε
και το γέλιο; Αυτοι συνήθως δέν καταλάβαιναν, χαμογελούσαν αμήχανα, και οι
πό καπάτσι απαντούσαν βε διπλωματια. Και βέβαια, την χαρά του ανθρώπου.
Ο κύριος Αριστείδης, που δέν είναι βλάκας, καταλάβαινε πώς εκείνοι τον
έβλεπαν απλως σαν μια ψήφο, .

Ενα πρωί πουτ είχε ξυπνήσει ως συνήθως απο τις πέντε και τον βασάνιζε
το αγωνιώδες γιατι, μια λάμψη έσκισε το μιλό του σαν αστραπη. Πώς δέν το
σκέφτηκε προτύτερα, ο πρωί ξαναπαρουσιάστηκε με το χαμόγελο στο πρόσωπο καθώ
έπινε τον καφέ του. Η γυναίκα του τον κύταζε καχύποπτα.

- Αποφάσισα να βάλω υποψηφιότητα.
- Τι έκανε λέει;
- Θα βάλω υποψηφιότητα στις βουλευτικές.

Η κυρία Πολυξένη τουβαλε το θερμόμετρο, του κοιταξε γη γλώσσα και τονλαιμό
ακριβώς όπως έκανε στα παιδιά όταν της έλεγανόταν ε ότι είναι άρρωστα και δέ
θέλουν να πάνε σχολείο. Στο μεταξύ ο κύριος Αριστείδης της ανέπτυσε το εκλογ
ο του προγράμματος. η

- Θα επιβάλω δια νόμου το γέλιο. Θα οργανώσω διαγωνισμούς γέλιου, θα
τυπώσω βιβλια με ανέκδοτα, θα ανεβάσω κωμωδίες στο θέατρο, θα προβάλλω τα
αλιά έργα του Πσαρλώ και των αδελφών Μάρξ και του Χοντρού και Λιγνού. Δέν
βλέπεις ότι αν ο άνθρωπος δέν ξαναβρεί το γέλιο είναι χαμένος;

Ουτε το οικογενειακό συμβούλιο, ουτε οι συμβουλές των κουμπάρων, γνωστώ
φίλων και συγγενών που επιστράτευση κυρία Πολυξένη στην απόγνωση της δέν
στάθηκαν ικανά να πείσουν το ν κύριο Αριστείδη ν' αλλάξει γνώμη. η ητησε αναδρο
μικά όλη την άδεις που του χρωστουσε ο η Τράπεζα και δέν την άπαιρνε" για ώρι
έκακτης ανάγκης" κάπου εκατόν δέκα μέρες και ρίχθηκε στην προεκλογική
εκστρατεία.

Στις συγκεντρώσεις του μάζευε πιο πολύ κόσμο απο τους περισσότερους
υποψήφιους. Ο κόσμος έτρεχε γιατι το πρόγραμμα του κυρίου Αριστείδη δέν τους
ονοκεφάλιαζε με αφηρημένες έννοιες ή με ανεφάρμοστες υποσχέσεις αλλα απλως
τους έκανε να γελουν. Γελούσαν με το σοβαρό και ονειροπόλο υφος του, γελουσα
με τις ιδέες του, γελούσαν

τι πραγματικό πίστεφε πως ο κύριος Αριστείδης θα τους δώσει το χαμένο
έλλιο τους; Να είναι γιατι βαρέθηκαν να βλέπουν , α να ακουουν καινα πιο
τέδυν τα ίδια πρόσωπα; Να είναι γιατι βαρέθηκαν γενικά κι έσδειχανν με
υτό τον τρόπο την διαμαρτυρία τους; Ήνα είναι πάντως το γεγονός. Οτι
κύριος Αριστείδης βρίσκεται σήμερα στη βουλη, με μισθό 800 λίρες τον
ήνα μαφορολόγητο αυτοκίνητο, ταξίδια ανα τον κόσμο, σύνταξη (οχι βέβαια
την ψωροσύνταξη της Τράπεζας και με την κυρία Πολυξένη σύγ ζυγο
βουλευτή στην πρώτη σειρά στις συγκεντρώεις και με προσκλησεις πάντοτε γ
ια τα γ εγκαίνια τώνεκθέσεων. Οσο για το γέλιο... θα δούμε...